

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 lutego 2006 r.

w sprawach połączonych C-226/04 i C-228/04 (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio): **La Cascina Soc. coop. arl i in. przeciwko Ministero della Difesa i in. oraz Consorzio G. f. M przeciwko Ministero della Difesa i in.** ⁽¹⁾

(Zmówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 92/50/EWG — Artykuł 29 akapit pierwszy lit. e) i f) — Zobowiązania usługodawców — Opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne i podatków)

(2006/C 86/11)

(Język postępowania: włoski)

W sprawach połączonych C 226/04 i C 228/04, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy), postanowieniami z dnia 22 kwietnia 2004 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 2 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **La Cascina Soc. coop. arl, Zilch Srl (C-226/04) przeciwko Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Pedus Service, Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR), Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)**, oraz **Consorzio G. f. M. (C-228/04) przeciwko Ministero della Difesa, La Cascina Soc. coop. arl**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts i E. Juhász (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 9 lutego 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 29 akapit pierwszy lit. e) i f) dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi nie stoi na przeszkodzie krajowej regulacji lub krajowej praktyce administracyjnej, zgodnie z którymi usługodawca, który w chwili upływu terminu do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu przetargowym nie wypełnił swoich zobowiązań w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne oraz podatków poprzez dokonanie płatności w całości, może uregulować swoją sytuację w terminie późniejszym

— na podstawie przyjętych przez państwo instrumentów amnestii podatkowej lub zmniejszenia zobowiązań podatkowych, lub

— na podstawie ugody administracyjnej mającej na celu rozłożenie na raty lub zmniejszenie zadłużenia, lub

— poprzez wniesienie skargi administracyjnej lub sądowej,

pod warunkiem, że udowodni w terminie określonym przez krajową regulację lub krajową praktykę administracyjną skorzystanie z takich instrumentów, takiej ugody lub wniesienie takiej skargi w tym terminie.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 25 października 2005 r.

w sprawie C-229/04 **Crailsheimer Volksbank eG przeciwko Klausowi Conradsowi, Frankowi Schulzkemu i Petrze Schulzke-Lösche, Joachimowi Nitschkemu** (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez **Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen**) ⁽¹⁾

(Ochrona konsumentów — Umowy negocjowane poza lokalem przedsiębiorstwa — Umowa pożyczki powiązana z nabyciem nieruchomości zawarta w drodze akwizycji w domu — Prawo do odstąpienia)

(2006/C 86/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-229/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 maja 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **Crailsheimer Volksbank eG przeciwko Klausowi Conradsowi, Frankowi Schulzkemu i Petrze Schulzke-Lösche, Joachimowi Nitschkemu**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta i P. Küris, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 25 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Artykuły 1 i 2 dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy osoba trzecia działa w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy przy negocjowaniu lub zawarciu umowy, stosowanie dyrektywy nie może być uzależnione od tego, że przedsiębiorca wiedział lub powinien był wiedzieć o tym, iż umowa została zawarta w sytuacji akwizycji wskazanej w art. 1 tej dyrektywy.